Speciale bijlage Koninginnedag Arbeidsdag

dinsdag 29 april 2008

AMIGOE

Koninginnedag- en Arbeidsdag-editie Aruba

Actie 2008 langste in geschiedenis Aruba

Stakingen waren kort, maar gewelddadiger

Door Raúl Henriquez

ORANJESTAD — Overheidspersoneel heeft in maart en april bijna onafgebroken gestaakt. Dat is qua lengte een record in de Arubaanse stakingshistorie. Pas na zeven weken ondertekenden de ambtenarenbonden met de regering een protocol waarna de acties tot een einde kwamen. Inzet van de staking was een maandelijkse compensatie voor een langdurige loonstop bij de overheid waardoor de afgelopen jaren meer dan 25 procent aan koopkracht zou zijn ingeleverd. Daarbij speelde ook de recent ingevoerde omzetbelasting BBO een rol. Verder werd om een loonindexering vanaf 1 januari 2008 gevraagd. Het overheidspersoneel werd in hun acties gesteund door de meeste ambtenarenbonden van Aruba waaronder Seppa (ambtenaren), Simar (leraren), Sinba (brandweer), SADA (douane) en SPA (politie) die zich verenigden in het vakbondsfront SDA.

Hoogtepunt (of dieptepunt) vormde de bezetting van de Staten in de week van 9 april, toen Amerikaanse vliegtuigen uitweken naar andere luchthavens. Geweld werd gemeden. De overheid zette geen oproerpolitie in om het parlementsgebouw te ontruimen of de toegangswegen tot de luchthaven Reina Beatrix. Uit correspondentie in 2007 tussen Statenvoorzitter Mervin Wyatt-Ras en minister Rudy Croes van Justitie is gebleken dat bij ordeverstoringen in de Staten de hulp van de politie kan worden ingeroepen. De overheid koos toch voor een kalme terughoudende strategie om escalaties te voorkomen bij de staking in 2008 en schuwde geweld. De politie werd voldoende gerespecteerd door de stakers, misschien omdat een behoorlijk deel van het korps de acties ondersteunde. Dat was in het verleden wel eens anders. Geweld werd niet geschuwd, en de stakingen waren veel sneller voorbij. Maar het doel om te staken was immers ook niet hetzelfde, en ging (en gaat) vaak niet alleen over looneisen.

GESCHIEDENIS

De geschiedenis van stakingen in Aruba is misschien wel terug te voeren naar de tijd dat indianen 'herendiensten' verrichten voor de West-Indische Compagnie, vanaf 1655. In 1795 kwamen een paar van hen in opstand, totdat de diensten door massaler protest, inmiddels ook van enkele Afrikaanse slaven, in 1859 helemaal afgeschaft werden. Vanaf dat jaar heette een deel van de werkzaamheden 'arbeidsplicht'. Niemand die zich die tijd voor de geest kan halen. Anders is dat met de staking van de Lago-werknemers op 10 augustus 1951, die ouderen zich nog wel weten te herinneren. Daaraan deed meer dan 6000 man mee (The Lago Story; Jorge R. Ridderstaat; 2007). Dat is ongeveer het aantal van de huidige ambtenarij. Ter vergelijking: de leider van de grootste vakbond Seppa, Magaly Brito, schatte het aantal protesterende ambtenaren in april van dit jaar op ruim 2000 man.

De Lago-werknemers eisten vijf procent salarisverhoging, kregen een bod dat hoger leek, maar wilden vervolgens meer. Toen de regering ten slotte militairen inzette om de gewone en Lago-politie te ondersteunen, besloten de meeste werknemers weer te gaan werken, en genoegen te nemen met het bod van de directie. De kwestie betrof echter alleen de werknemers van het bedrijf Lago, en was niet gericht op de regering, hoewel het natuurlijk een heel groot bedrijf was waar het volk en de economie van Aruba zwaar op leunden.

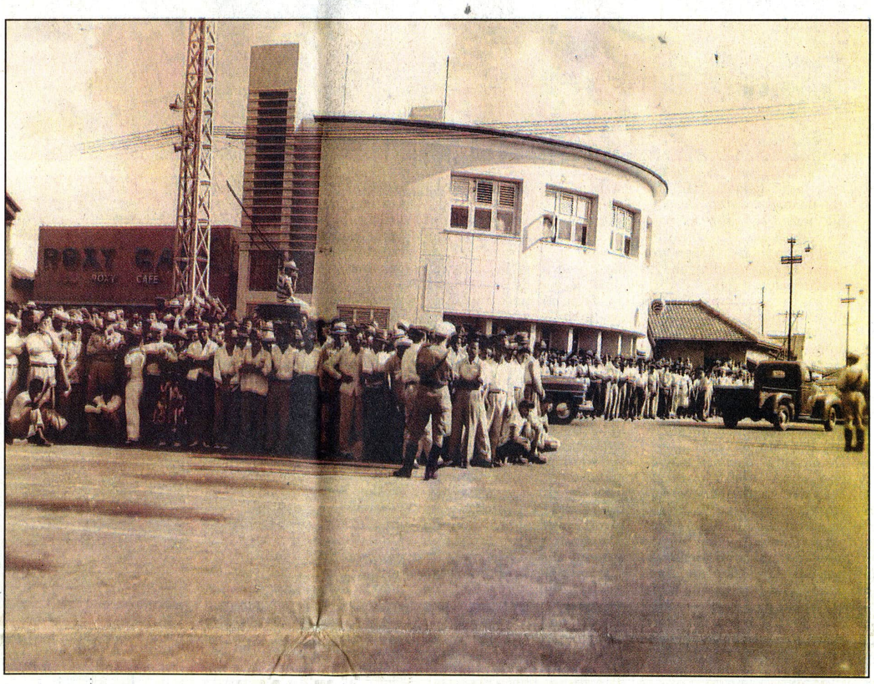

Lagopersoneel dat in 1951 massaal uitliep voor loonsverhoging. Zo te zien is ook de bedrijfspolitie van Lago er bewapend.

De huidige staking kan een stuk beter vergeleken worden met de ambtenarenstakingen van 1972, 1977 en 1985 die wel aantijgingen tegen de overheid inhielden. Al eerder waren er stakingen van afzonderlijke bonden tegen het regeringsbeleid, maar die waren niet verenigd. In '25 aña Simar 1 juli 1969 – 1 juli 1994' wordt uitvoerig de onderwijsstaking van 1970 beschreven van leden van Simar (Sindicato di Maestro di Aruba) die toen nog VLA heette, de Vakbond van Leerkrachten. Toen werd er voor meer loon gestreden, en bij de tweede staking van de leraren in 1975 om meer inspraak. Het boekje staat vol met actiegeschiedenis en draagt de ondertitel 'la lucha continua'.

'TOEZEGGING PETRONIA'

De eerste grote verenigde ambtenarenstaking had plaats in 1972, toen de elektriciteitsvoorziening uitviel, wat ook in augustus 1977 gebeurde en Augustus Scur werd genoemd. Op 18 juli 1972 kopte het Antilliaanse dagblad Beurs- en Nieuwsberichten dat de ambtenaren in staking waren. In het artikel stond dat de grootste ambtenarenbond Anaab, een 'totale aktie' had afgekondigd, 'een staking die hedenmorgen in volle voelbaar werd, toen telefoonlijnen grotendeels stil lagen en de gebouwen van de overheid gesloten bleven'. Vanaf het moment dat de elektriciteitsvoorziening uitviel, werd door de gezaghebber op Aruba, Oscar Henriquez, een verbod uitgevaardigd op de verkoop van sterke drank. De benzinestations konden zonder elektriciteit niet functioneren. De luchtverkeersleiders deden niet mee aan de staking.

Aanleiding voor het arbeidsconflict tussen de overheid en bonden was het eenzijdige besluit van het bestuurscollege van Aruba om een toegezegde extra uitkering (de zogeheten 'toezegging van Petronia') niet ineens uit te betalen. Vanwege de slechte financiën maar vooral het 'algemeen belang van Nederlandse Antillen en op aandringen van de Antilliaanse regering een gelijke lijn te volgen', verklaarde de PPA-gedeputeerde Max Croes dat de uitkering over drie jaren verspreid zou worden. "De Anaab en de Vla zullen misschien minder gelukkig zijn", zei Croes al op 8 juli 1972 tegen de Amigoe. "Ik vertrouw erop dat ook de bonden uiteindelijk het belang van de Nederlandse Antillen laten prevaleren boven hun eigen belangen." Anaab-voorzitter Buchi Janga reageerde verontwaardigd dat het 'de laatste druppel was om de emmer van ontevredenheid te doen overlopen', sinds de overheid steeds minder medezeggenschap van de ambtenarenbond toeliet. De Anaab wilde ook dat Aruba financieel en economisch geheel onafhankelijk werd van de andere eilandgebieden.

Bij de staking die op 18 juli begon sloten zich steeds meer ambtenaren aan, en de stroomvoorziening bleef door toedoen van de werktuigkundigen van het water- en energiebedrijf WEB in gebreke. De Aruba Chemical Industries spande ertegen een kort geding aan. De rechter, meester F. Fliek, vonniste in een overvolle zaal, terwijl de griffier een zaklantaarn voor hem vasthield, dat de werktuigkundigen minstens dertig dagen moesten ophouden met staken. Het middel vond Fliek erger dan de kwaal. De eis van 'lijfsdwang' wees hij niet toe. De Anaab en de leden (bij zowel WEB als Elmar) gaven er echter geen gevolg aan en 'Aruba ging een derde dag zonder stroom in met weinig hoopvolle vooruitzichten' (Amigoe, 20 juli 1972). Intussen deed de bond wel een beroep op de gouverneur van de Antillen (Leito) om te bemiddelen. Voor het eerst heeft ook MEP-leider Betico Croes laten weten zich ermee te gaan bemoeien. Eerder wilde hij op de achtergrond blijven 'in de hoop dat er een oplossing werd gevonden'. Toen de stroomvoorziening opeens weer werd hersteld, werd de toestand eerder meer gespannen dan minder. In kringen van de stakers was men niet gelukkig dat de stroomlevering was hersteld. Stakingsleider Clarence Richardson besloot met een groep naar het gezaghebbershuis te gaan, maar werd door een traangasbom en 'een ernstige waarschuwing van de vastbesloten politie' op andere gedachten gebracht. Bij de MEP was er misnoegen over de inmenging van Curaçao, dat 26 man politie ter versterking naar Aruba had gestuurd, en technici van de Dokmaatschappij uit Curaçao om de opstart van WEB mogelijk te maken. MEP-eilandsraadsleden, onder wie Betico Croes, togen ook naar de gezaghebber en naar het huis van gedeputeerde Max Croes maar werden door de politie gesommeerd weg te gaan. Daaraan gaven ze gehoor.

Intussen kwamen de Anaab en het bestuurscollege van Aruba toch nader tot elkaar en na iets meer dan een week staking was er een akkoord. De extra uitkering zou toch ineens worden betaald, maar later in het jaar als een soort kerstbonus. Officieel lijkt het alsof beide water bij de wijn doen: 'De Anaab ziet af van de uitkering-Petronia en het Bestuurscollege gaat akkoord met de uitkering van een gelijk bedrag ineens in december 1972' (Amigoe, 27 juli 1972). Bij het overleg waren onder meer de Kamer van Koophandel en IOWUA (Independent Oil Workers Union of Aruba) aanwezig geweest.

AMIGOE — 14 maart 1988 — PAGINA 5

PRIKKELDRAAD ROND BESTUURSKANTOOR

Stakers proberen aanhang te vergroten

Luchthaven blijft minimaal 12 uur open, ondanks actie middenkader brandweer

Waar is Betico Croes

ORANJESTAD — Het heeft op Aruba de aandacht getrokken dat de algemeen adviseur van het Bestuurscollege Betico Croes in deze moeilijke dagen voor Aruba zich nergens laat zien.

Stakingen waren kort, maar gewelddadiger

Het leek erop alsof de staking van 1972 duidelijk de toon had gezet voor die van 1977. De 'roerige dagen' van 10 en 11 augustus 1977 stonden vorig jaar weer even in de schijnwerpers bij de publicatie van 'Augustus Scur' van Evert Bongers. Toen bleven de straten van Aruba ook een paar dagen donker, en kwamen de horeca, middenstand, zoals supermarkten en bakkers, in de problemen. Maar waar in 1972 met name een looneis de inzet was van de staking, was die van augustus 1977 een opstand tegen het centrale gezag dat 'uiteindelijk uitliep op het binnenhalen van de Status Aparte in 1986' (Augustus Scur, 2007) en de verwezenlijking van het zelfbeschikkingsrecht. Hoewel de stakers en MEP in 1972 natuurlijk ook hun misnoegen hadden geuit tegen de regering op Curaçao, vooral toen die politieagenten richting Aruba stuurde.

EURS- EN NIEUWSBERICH
ALGEMEEN EN ONAFHANKELIJK DAGBLAD
VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ten op Aruba gisteravond donker en druk
Eerste stakingsdag rustig, maar niet zonder sensatie
er: "ANAAB moet werktuigkundigen acht geven om te gaan werken"

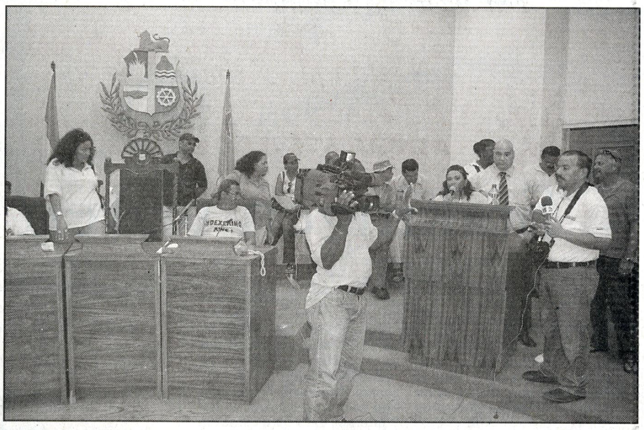

Een jaar voor de staking, had Betico Croes gedreigd de onafhankelijkheid eenzijdig uit te roepen per maart 1981 omdat Nederland weigerde te onderhandelen over een aparte plaats van Aruba binnen het Koninkrijk. Om het nationalistisch bewustzijn te versterken, werden de Arubaanse vlag en het volkslied als symbolen ingehuldigd. Croes was gesterkt door de eilandsraadverkiezingen in 1975 toen de MEP 13 van de 21 zetels bemachtigde. Op 25 maart 1977 sprak 82 procent van de stemmers zich op een referendum dat door MEP was georganiseerd uit voor onafhankelijkheid en niet voor het blijven in de Antilliaanse federatie. Op basis van het zelfbeschikkingsrecht kon Aruba toen alleen streven naar onafhankelijkheid en was Status Aparte nog geen optie.

Toen de MEP in juli 1977 bij de Statenverkiezingen vijf van de acht Arubaanse zetels in de Staten der Nederlandse Antillen won (en de PPA drie), wilde de MEP opgenomen worden in het nieuwe kabinet. Die werd echter uit de formatiebesprekingen gelaten. Betico liet daarom op 15 juli weten dat er grote onrust zou ontstaan als de MEP buiten de regering werd gelaten. Hij liet aan de media weten persoonlijk bereid te zijn te sterven voor de zaak. Ambtenaren riep hij op tot het plegen van ongehoorzaamheid tegen het centrale gezag (ofwel de Antillaanse regering), toen hij blijvend werd genegeerd. In de Arubaanse krant Prome stond op 1 augustus van dat jaar dat er tot een boycot van producten uit Curaçao was opgeroepen wat tegen de (Antilliaanse) wet was. Producten zouden uit de VS worden geïmporteerd.

De plannen voor acties werden onder leiding van de MEP beraamd met de 'grootste en fanatiekste vakbond van Aruba, de IOWUA (Bongers). Ander bonden liepen mee, de vakbond Federashon di Trahadornan Arubano (FTA) hield zich op de vlakte en de Simar verzette zich heftig tegen de 'door politieke motieven ingegeven vakbondsacties'. Op drie augustus demonstreerde meer dan 5000 man voor het bestuurskantoor. Op vijf augustus vallen er schoten. De auto van PPA-topman Guillermo Trinidad (wiens partij in de regering komt) werd getroffen door schoten uit een zwaar wapen. Er is nooit een dader gevonden maar vingers wezen richting de MEP. Daags erna hield de politie (die voornamelijk Curaçaos was) schijnbaar met een bepaalde opzet razzia's in nachtclubs. Als op 8 augustus bekend wordt dat op Curaçao de regering-Rozendal is gevormd, en de MEP definitief is buitengesloten lopen de spanningen op. Olie op het vuur is de aanhouding van voorzitter Hyacintho 'Chinto' Geerman en Juan Yarzagaray van vakbond IOWUA. De recherche hield ze aan om duidelijkheid te krijgen over een pamflet dat de Verenigde Vakbonden hebben uitgegeven. In het pamflet dat niet door Amigoe werd gepubliceerd, stond onder meer dat de verraderlijke macht (regering Rozendal en PPA) met geweld wordt neergehaald 'of wij Arubanen zullen langzaam sterven in de strijd voor totale onafhankelijkheid van Aruba'. 'Wij zullen hen ('de verraders') vastbinden aan de nek van het standbeeld van de edele strijder voor het Arubaanse volk, Don Juan Enrique Irausquin, opdat ze berecht worden in aanwezigheid van het volk'.

Vanaf de verspreiding van het pamflet waarop de meeste vakbonden vermeld waren –overigens van sommige wellicht ook zonder hun medeweten – kwamen de acties op gang. Betico riep in Noord op om samen met hem naar de stad te gaan om Chinto Geerman te bevrijden. Bij de politiewacht aangekomen, trof een menigte protestanten een zwaarbewaakte politiewacht aan, waar rijen oproerpolitie gewapend met karabijnen, schilden en wapenstok de menigte op en afstand hielden.

Een dag later begon op Aruba de stroom uit te vallen, totdat heel Aruba zonder zat. Enige tijd later vielen ook de telefoons uit en op vele plaatsen de watervoorziening; escalaties die het gevolg waren van de aanhouding van de twee vakbondsleiders. De staking isoleerde Aruba volkomen. ALM-vliegtuigen kwamen even niet meer naar Aruba. Wel werd er politieversterking gestuurd vanuit Curaçao. Donderdag 11 augustus was het weer heel onrustig bij de politiewacht en het bestuurskantoor. De politie kwam in actie met traangas en loste waarschuwingsschoten, nadat ze door een menigte was bekogeld met flessen, waarvan een met benzine gevuld was. Enkele personen raakten licht gewond. Ochtendblad Prome meldde dat een van de kogels de jeep van Betico Croes had getroffen, maar hij zat er zelf niet in. Veel (precieze) informatie over de acties en de grote van de menigte was er niet omdat door het uitvallen van de stroom ook radiozenders uit de lucht waren. Maar er was geschoten en dat was zeer ernstig, staat in de publicatie Augustus Scur. 'Ook al was het aantal kogels dat doel trof op één hand te tellen, het feit dat er geschoten werd door Antilliaanse (lees: Curaçaose) politiemannen, raakte de Arubaan in het diepst van zijn ziel'.

Een dag later, op 12 augustus waren de meeste winkels weer open, en kwam de stroomvoorziening mondjesmaat op gang. Maar het bleef onrustig, onder meer bij het kruispunt in Santa Croes, waar de politie optrad en op zoek naar wapens een inval deed in het ouderlijk huis van Betico Croes. Intussen besloot de officier van justitie de aanhouding van Geerman te verlengen, omdat er ook een draaiboek bij hem thuis was gevonden, voorzien van een samenzweringsplan tegen het centrale gezag. Yarzagaray was intussen vrijgelaten. Maar ook Geerman kwam nog geen dag na de verlenging van zijn aanhouding vrij vanwege claustrofobie bij zijn opsluiting wat een aanslag zou zijn op zijn psychisch gestel. De gemoederen van de demonstranten bedaarden vanaf toen, maar Aruba (m.n. de MEP) had het onafhankelijkheidsstreven, *separacíon*, op de politieke kaart gezet, zowel op de Antillen als in Nederland.

'10-PROCENT-BESLUIT'

In het 'stakingsjaar' 1985 konden de lichten 's avonds wel worden aangedaan, maar huiverde het eilandsbestuur – Aruba maakte nog net deel uit van de Nederlandse Antillen – dat de luchthaven plat zou gaan, net zoals trouwens dit jaar door de luchtvaartautoriteiten werd gevreesd. Voorzieningen werden getroffen om de luchthaven minimaal 12 uur open te houden en met het niet-stakende personeel de hoogste beveiligingsklasse, categorie zeven, te handhaven. 'Indien dit niet het geval meer is, valt de luchthaven terug naar categorie vier, waardoor grote vliegtuigen niet meer kunnen landen en vooral het toerisme bijzonder grote schade wordt toegebracht', schreef de Amigoe op 14 maart 1985. Dezelfde krant schreef dit jaar op 17 april dat door de acties van de brandweer de veiligheidscategorie van de luchthaven even tot zes daalde. 'Grote vliegtuigen, zoals Boeings 747, kunnen dan niet meer landen'. American Airlines heeft volgens premier Nelson Oduber gedreigd de bestaande lijndiensten op te zeggen.

Maar anders dan dit jaar werd in 1985, zo vlak voor het ingaan van de Status Aparte, voor een harde aanpak gekozen. Bij een illegale demonstratie op 13 maart, waarbij ook 'huismoeders en kinderen' aanwezig waren, maakte de politie gebruik gemaakt van traangas en rookbommen. Er werd gewezen naar het Bestuurscollege maar daarvoor werd geen direct bewijs gevonden. Geroepen werd dat de geschiedenis van augustus 1977 zich herhaalde, meldde de Amigoe daags erna. In het commentaar stond dat het een 'goedkoop advies' was dat de politici aangaven niet op de hoogte te zijn dat de politie al uren aan het proberen

Koninginne dag

"Prettige Koninginnedag en Geslaagde Arbeidsdag 2008"

MVC Eagle Beach Aruba

Dag van de arbeid

Visser

TRADING ARUBA N.V.

Werken is een belangrijk onderdeel van ons leven.
We doen het goed en vaak en met plezier.
Op deze feestelijke dag staan we even stil bij de inzet van alle werknemers.
Vandaag gaat de aandacht naar hen die zich telkens weer inzetten voor hun bedrijf. Wees trots op uzelf, want u bent de peiler van onze samenleving.
Wij hopen dat u allen met positieve gedachten naar uw werk gaat, net zoals wij bij Visser Trading Aruba.

Hard werken in goede gezondheid.
Wij kunnen u hierbij helpen!
Visser Trading Aruba wenst iedereen een feestelijke, maar vooral ook gezonde arbeidsdag toe, en een minstens nét zo mooie Koninginnedag!

Dag van de arbeid

Koninginne dag

wenst het Arubaanse volk
een Prettige Koninginnedag toe.

Geslaagde Arbeidsdag !

ARUBA STEVEDORING
COMPANY (ASTEC) N.V.
Haventerrein - Oranjestad

Dag van de arbeid

Stakingen waren kort, maar gewelddadiger

was met alle tolerantie te trachten de stakers weg te werken.
Aanleiding van de staking was weer als vanouds een loonconflict, nu de Status Aparte van Aruba was 'geregeld'. In een tijd dat de economie van het eiland door de sluiting van de olieraffinaderij Lago sterk onder druk stond, besloot het bestuurscollege begin maart 1985 'unilateraal de bezuinigingsknoop door te hakken' en de lonen en salarissen van het 'eilandspersoneel' met tien procent te korten. De reden waarom dit unilateraal werd gedaan, werd, aldus de Amigoe, niet duidelijk uit de doeken gedaan. De Amigoe vond dat het Bestuurscollege tijdiger met maatregelen had kunnen komen, maar vond tegelijkertijd dat de vakbonden de hand in eigen boezem moesten steken, en maar met alternatieven moesten komen om de economie te redden na de Lago-sluiting. 'Dan kan men nu niet klagen dat men geen tijd daarvoor had, terwijl reeds maanden geleden de bezuinigingsplannen aangekondigd werden'. De krant stelde voor dat de overheid beter geleidelijkere maatregelen had kunnen doorvoeren, door 'bijvoorbeeld met een inkorten van de salarissen van twee procent per maand'. Er zou iets gedaan moeten worden, 'nu Nederland duidelijk het mes op de keel zette: als je op Aruba niets doet, hoef je niet op overbruggingshulp te rekenen'.
De actiebereidheid was vooral bij de vakbonden Simar, Gaba en Sepa te vinden. Simar-voorzitter Arman Hessels verklaarde in Telenoticias dat de vakbonden weten dat de financiële situatie kritiek is, 'hetgeen niet komt door het sluiten van de Lago, zoals steeds als excuus wordt aangevoerd, maar door het criminele beleid van de overheid'. Volgens hem had het Bestuurscollege vele adviezen en rapporten in het verleden 'verwaarloosd'. "Hoe kan het BC nu verwáchten dat de vakbonden op het laatste ogenblik met een totaal plan komen?" Gedeputeerde John van der Kuyp reageerde met de opmerking dat het Bestuurscollege zich wel bereid verklaard had een overeenkomst met de vakbonden te bereiken, 'maar dat daarvoor niet alle tijd beschikbaar is omdat ook de tijd van het BC gelimiteerd is'. De kwestie van de korting van de salarissen moest volgens hem via de vakbonden en het Bestuurscollege lopen en niet via het Georganiseerd Overleg (wat toen wel wettelijk bepaald was).
Opvallend in het conflict was deze keer de afwezigheid van Betico Croes. 'Waar is Betico Croes?', schreef de Amigoe op 14 maart. Volgens gedeputeerden Van der Kuyp en Milton Henriquez was hij wel op Aruba maar hield hij zich als algemeen adviseur bezig met 'andere belangrijke zaken, onder andere de Lago-kwestie en de olieproblemen'. Hij zou wel op de hoogte zijn van alle besprekingen van de 'crisis'. In het artikel van de Amigoe stond ook: 'Overigens vonden de gedeputeerden het maar een vreemde zaak dat men zich nu zorgen maakt waar Betico Croes is, terwijl wanneer Betico Croes veel van zich laat horen of zien, men daarop alleen maar kritiek laat horen. Desondanks werd het ook door de pers vreemd gevonden dat de heer Croes, die bekend staat om zijn persconferenties en tv-optredens, nu totaal niets van zich laat horen'. Volgens een artikel van de krant Nobo zou Betico Croes zelf de 'vader van het 10-procent-besluit' zijn geweest.
Op straat was ondertussen voortdurend een groep stakers aanwezig die soms met honderden tegelijk door de straten van Oranjestad liepen. 'Het geheel had een bijzonder ordelijk vertoon', aldus de Amigoe. 'In de handen klappen, Aruba Dushi Terra zingend, en roepend 'Vandaag intrekken', trok men door de Nassaustraat en de Wilhelminastraat'. In het midden van de Wilhelminastraat dreigde er wel even een confrontatie tussen de stakers en de oproerpolitie omdat er geen vergunning voor de mars was, maar na korte spanning kregen de demonstranten toestemming om door te lopen naar 'het terrein waar vroeger Plaza stond'. Daarna vertrokken ze naar het buurcentrum van Dakota en het Simar-gebouw. Later was er nog een 'autoparade' georganiseerd waaraan 1500 bestuurders met hun auto's deelnamen. 'Men vertrok in groepen zodat de politie die het bericht deed uitgaan 'de lucht raakt bewolkt', niet goed wist waarheen men ging', stond in de Amigoe van 15 maart.
Een dag later al eindigden de vakbondsacties na een geslaagde bemiddeling van Eddy Maduro. Het Bestuurscollege had toegezegd het 10-procentbesluit in te trekken en weer met de vakbonden aan tafel te gaan om Aruba uit de financiële problemen te halen. De staking had totaal maar vier dagen geduurd.

Met dank aan de afdeling Arubiana / Caribiana van de Biblioteca Nacional.

Koninginne dag

Prettige Koninginnedag
en
Geslaagde Arbeidsdag

CABLE TV
ARUBA

Dag van de arbeid

Fijne Dag van de Arbeid!

Voor al je inzet en toewijding.
Geniet, relax... Je hebt het verdiend!

RBTT BANK
YOUR WAY AHEAD

ITALIËSTRAAT 36, ORANJESTAD • L.G. SMITH BOULEVARD 66, ORANJESTAD • CAYA G.F. (BETICO) CROES 89, ORANJESTAD PALM BEACH 5-A, NOORD • B V/D VEEN ZEPPENFELDSTRAAT 52, SAN NICOLAS
SERVICE LINE: 588-0101 • OFFICES: 523-3100 • FAX: 582-1756 • E-MAIL: INFO@TT.RBTT.COM • WWW.RBTT.COM

wij wensen alle werknemers
van Aruba in het algemeen
en in het bijzonder
onze employés en hun gezinnen.

Geslaagde Arbeidsdag

WERKGEVERS ARUBAANSE
BOUWNIJVERHEID
W.A.B.

ALBO ARUBA N.V.
ARUBAANSE WEGENBOUW MAATSCHAPPIJ N.V.
BLOKKI NACIONAL N.V.
BOHAMA ARUBA N.V.
BOPEL TECHNICAL SERVICES N.V.
C.H.S. TECHNICAL CONTRACTING & TRADING N.V.
CROON N.V.
THIEL CORPORATION N.V.

Dag van de arbeid